

Date de réception : 14/09/2020

Geanonimiseerde versie

Vertaling

C-41/20 – 1

Zaak C-41/20

Verzoek om een prejudiciële beslissing

Datum van indiening:

28 januari 2020

Verwijzende rechter:

Gericht Erster Instanz Eupen (rechtbank van eerste aanleg Eupen, België)

Datum van de verwijzingsbeslissing:

6 januari 2020

Verzoeker:

DQ

Verweerster:

Wallonische Region (Waals Gewest, België)

[OMISSIS]

Vonnis van 6 januari 2020

[OMISSIS]

Gericht Erster Instanz Eupen (rechtbank van eerste aanleg Eupen)

Vonnis

van de vierde kamer, rechtsprekend in belastingzaken

[OMISSIS] [Or. 2]

In de zaak

DQ, Duits onderdaan, geboren te Düsseldorf (Duitsland), woonachtig te Eupen,

VERZOEKER

[OMISSIS]

tegen

WALLONISCHE REGION (Waals Gewest, België), in de persoon van de minister-president, met zetel te [OMISSIS] JAMBES, [OMISSIS]

VERWEERSTER,

[OMISSIS]

Procedure

Het verzoekschrift inzake het fiscaal beroep is op 9 april 2019 ter griffie neergelegd.

Volgens het besluit van **10 april 2019** tot vaststelling van de zittingsdatum is de zaak ingeleid bij openbare terechtzitting van **6 mei 2019**.

Volgens de planning [OMISSIS] is de zaak behandeld ter openbare terechtzitting van **2 december 2019**.

[OMISSIS]

Voor **de gehele procedure** is overeenkomstig de wet van **15 juni 1935** op het gebruik der talen in gerechtszaken de Duitse taal gebruikt.

Feiten

DQ is op 6 juli 2017 gecontroleerd door ambtenaren van de Waalse overheid [OMISSIS] toen hij achter het stuur zat van een (in Duitsland geregistreerd) voertuig van het merk DAIMLER CHRYSLER [OMISSIS].

ER is woonachtig in Duitsland en eigenares van het betrokken voertuig, dat op **30 juni 2017 in Duitsland** is geregistreerd [OMISSIS], nadat zij het in Duitsland van een derde had gekocht. [**Or. 3**]

Op 6 juli 2017, de dag dat het betwiste proces-verbaal is opgemaakt, had verzoeker een afspraak bij een arts [OMISSIS] in Aken [OMISSIS]. Aangezien DQ in slechte gezondheid verkeerde, had hij een van zijn kennissen, ER, gevraagd of hij het betrokken voertuig mocht lenen om naar die afspraak te gaan, zodat hij de reis niet per openbaar vervoer hoefde te maken. ER had DQ op de avond vóór het doktersbezoek van 6 juli 2017 bezocht en had hem het voertuig met het oog op zijn afspraak ter beschikking gesteld. Zij zou hem echter niet naar de arts vergezellen, maar in Eupen blijven.

Naar aanleiding van die controle verklaarde verzoeker [OMISSIS]:

„Ik ben het niet eens met het proces-verbaal.”

Volgens dat proces-verbaal werd betaling van de volgende belastingen gevorderd:

- verkeersbelasting: 383,40 EUR;
- opdecimen: 38,34 EUR;
- belasting op inverkeerstelling: 61,50 EUR;
- eco-malus: 600,00 EUR;
- geldboete: 843,48 EUR;
- **TOTAAL: 1 926,72 EUR.**

In hun proces-verbaal van vaststelling en invordering constateren de ambtenaren van het Waals Gewest dienaangaande het volgende:

- *„De verkeersbelasting blijkt niet betaald te zijn;*
[...]
- *De in België woonachtige bestuurder bevindt zich achter het stuur van een in het buitenland geregistreerd voertuig, en kan geen aanspraak maken op een van de uitzonderingen waarin is voorzien in artikel 3, § 2, van het koninklijk besluit van 20 juli 2001 betreffende de inschrijving van voertuigen, zoals gewijzigd bij koninklijk besluit van 18 juni 2014 (B.S. van 5 september 2014), en wel:*
 - *[...]*
 - *het voertuig dat ten kosteloze titel ter beschikking wordt gesteld van een natuurlijke persoon bedoeld in § 1 gedurende een periode van ten hoogste één maand; een door de buitenlandse titularis opgesteld document dient zich aan boord van het voertuig te bevinden, waaruit blijkt dat laatstgenoemde toestemming verleent om het voertuig te gebruiken voor een bepaalde periode, met vermelding van de einddatum;*
 - *[...]*
- *De eigenaar van het voertuig is ER, woonachtig te Düsseldorf, Duitsland.*
[...]

- *Genoemde bestuurder DQ heeft het hem voorgestelde bedrag van 1 926,72 EUR (zie de specificatie hierboven) niet betaald.*
- *Bovengenoemd voertuig is door ons in bewaring genomen van genoemde DQ, die in Eupen, België, woonachtig is.*

Hem is meegedeeld dat hij zijn voertuig noch mag verplaatsen, noch mag vervreemden zonder de voorafgaande toestemming van de verbaliserende ambtenaren.

[...]

Wij hebben hem meegedeeld dat wegens deze overtreding jegens hem proces-verbaal wordt opgemaakt. (...) Waarvan akte, opgemaakt in het bovengenoemde jaar en op bovengenoemde datum.

(handtekeningen)

De verbaliserende ambtenaren (...) De bestuurder (...)”

„Het in bewaring genomen voertuig/document is op 12 juli 2017 na verloop van 96 uur teruggegeven aan genoemde DQ. [Or. 4]

Genoemde DQ heeft het document teruggenomen in de toestand waarin het zich op het tijdstip van de inbewaringneming bevond. Het proces-verbaal is dus niet ingetrokken.

Waarvan akte, (handtekening)”

Op 12 juli 2017 heeft verzoeker een document overgelegd waaruit kan worden afgeleid dat hij het voertuig van ER gedurende de periode van 1 juli 2017 tot en met 30 juli 2017 mocht gebruiken [OMISSIS].

Op 6 juli 2018 ontving verzoeker een aanslagbiljet voor het genoemde bedrag van 1 926,72 EUR [OMISSIS].

Daarop heeft verzoeker op 22 juli 2018 bij het Waals Gewest bezwaar aangetekend tegen deze belastingheffing [OMISSIS] en verzocht om deze belastingheffing ongedaan te maken.

Dat bezwaar is door het Waals Gewest bij administratieve beslissing van 11 januari 2019 afgewezen met de volgende motivering [OMISSIS]:

„Het voertuig Daimler Chrysler [OMISSIS] is geregistreerd op naam van ER, woonachtig te Düsseldorf (Duitsland);

Tijdens de controle waren in het voertuig geen documenten aanwezig die DQ overeenkomstig artikel 3, § 2, van het koninklijk besluit van 20 juli 2001 toestonden om het voertuig te besturen.

Op 12 juli 2017 is het volgende document overgelegd: een kopie van een volmacht om in het buitenland te rijden in de periode van 1 juli tot en met 31 juli 2017, die door ER was opgesteld op naam van DQ en gedateerd op 1 juli 2017.

[...]

DQ heeft in België geen voertuig geregistreerd.

Na bestudering van het dossier stellen wij vast,

- dat het vereiste document, namelijk een door de buitenlandse eigenaar opgestelde verklaring dat het voertuig voor maximaal een maand om niet ter beschikking was gesteld aan DQ, zich niet in het voertuig bevond;*
- dat de onder punt 3 aangevoerde reden en de dienaangaande overgelegde documenten niet kunnen aantonen dat het ging om tijdelijk gebruik (maximaal een maand).”*

Ten gevolge van deze afwijzing ten gronde van zijn bezwaar heeft verzoeker bij de verwijzende rechter beroep ingesteld tegen deze belastingheffing bij contradictoir verzoek van 9 april 2019.

Voorwerp van het geding

Voorwerp van het geschil vormt de vordering van het Waals Gewest van 1 926,72 EUR aan verkeersbelasting, belasting op inverkeerstelling en andere geldboeten op grond van het proces-verbaal van vaststelling van 6 juli 2017.

DQ betwist deze vordering tot betaling en beroept zich op de uitzonderingsregeling voor het privé, in de tijd beperkt, ter beschikking stellen van het voertuig vanaf 1 juli 2017, waarvan het bewijs achteraf op 12 juli 2017 is overgelegd, en vordert derhalve de nietigverklaring van de belastingheffing en de administratieve beslissing. **[Or. 5]**

Subsidiair eist DQ dat de onderhavige procedure bij tussenvonnissen op de algemene rol wordt geplaatst totdat het Hof van Justitie van de Europese Unie (hierna: „Hof”) heeft geantwoord op de prejudiciële vraag die de rechtbank van eerste aanleg Eupen, vierde kamer, bij vonnis van 28 maart 2019 heeft voorgelegd in zaak 18/77/A, evenals/of meer subsidiair dat de verwijzende rechter in de onderhavige zaak een soortgelijke prejudiciële vraag aan het Hof voorlegt met betrekking tot de schending van de in het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie (hierna: „VWEU”) vastgestelde grondrechten, met name enerzijds het vrije verkeer van personen op grond van de artikelen 20 en 21 VWEU, en anderzijds het vrije kapitaalverkeer op grond van de artikelen 63 en 64 VWEU.

Een en ander volgt uit de rechtspraak van het Hof van 26 april 2012 in de zaken C-578/10 tot en met C-580/10.

Dienaangaande stelt hij voor om de volgende prejudiciële vragen voor te leggen:

„1. Is een nationale regeling zoals die door de autoriteiten wordt toegepast, waarbij het gebruik zonder nieuwe registratieplicht van een buitenlands voertuig dat aan een in België woonachtige burger door een in een andere lidstaat woonachtige burger sporadisch en voor een korte tijd ter beschikking wordt gesteld, afhankelijk wordt gesteld van de voorwaarde dat de in België woonachtige burger de verklaring inzake toestemming voor privégebruik in het voertuig bij zich heeft, dat wil zeggen een verklaring in de zin van artikel 3, § 2, 6°, van het K.B. van 20 juli 2001 betreffende de inschrijving van voertuigen, in strijd met de desbetreffende Europese voorschriften en met name met enerzijds de artikelen 20 en 21 VWEU betreffende het vrije verkeer van personen en het kapitaalverkeer, en/of anderzijds de artikelen 63 en 64 VWEU betreffende het vrije kapitaalverkeer, als twee van de vier fundamentele vrijheden van de Europese Unie?

2. Is een nationale regeling zoals hierboven beschreven en door het Waals Gewest omgezet, om redenen van openbare veiligheid of andere beschermende maatregelen gerechtvaardigd en is de naleving van de nationale regeling – die aldus wordt uitgelegd dat zij dwingend voorschrijft dat de bestuurder een door de buitenlandse eigenaar van het voertuig opgesteld document bij zich heeft, waarin toestemming wordt gegeven om het voertuig tijdelijk, namelijk voor de opgegeven periode, te gebruiken – noodzakelijk om het nagestreefde doel te bereiken of zou dat doel ook op een andere wijze en met minder strikte en formalistische middelen kunnen worden bereikt?”

Uiterst subsidiair eist DQ een bevel, enerzijds dat de belasting op inverkeerstelling en de eco-malus worden verlaagd op basis van de werkelijke duur van het gebruik, anderzijds dat de opgelegde geldboete wordt ingetrokken of tenminste verlaagd tot 50 EUR.

Ten slotte verzoekt DQ om het Waals Gewest te veroordelen tot betaling van zijn proceskosten van 480,00 EUR (dat wil zeggen het basisbedrag van de proceskostenvergoeding).

Het Waals Gewest concludeert tot afwijzing van de onderhavige eis ten gronde en tot veroordeling van DQ tot betaling van zijn proceskosten van 480,00 EUR (dat wil zeggen het basisbedrag van de proceskostenvergoeding). **[Or. 6]**

Beoordeling

1. Ontvankelijkheid

[OMISSIS]

Het verzoek is derhalve ontvankelijk.

2. Ten gronde

2.1. Inachtneming van het vrije verkeer van personen en het vrije kapitaalverkeer overeenkomstig het VWEU en de noodzaak het Hof ten behoeve van de rechtsvinding prejudiciële vragen voor te leggen

DQ voert aan dat slechts is bewezen dat het voertuig binnen de periode van een maand één keer is gebruikt. Hij is erg ziek en moest met dit voertuig naar de kliniek in Aken. Er zou geen sprake mogen zijn van een algemeen vermoeden van misbruik van de bepalingen van het koninklijk besluit van 20 juli 2001. Verder is verzoeker, als bestuurder van een geleend, in het buitenland geregistreerd voertuig, gediscrimineerd ten opzichte van andere Belgen die rijden met een om privéredenen in België geregistreerd en geleend voertuig.

Bovendien moet elke geringe beperking worden veroordeeld. Er is in het onderhavige geval geen sprake van evenredigheid tussen het bedrag van de straf (dat wil zeggen het bedrag van de belasting en van de boete) en de overtreding, die erin bestond dat hij het document op de dag van de controle niet bij zich had, maar pas achteraf, na de controle, heeft overgelegd.

Dat kan uit beschikking C-315/19 inzake het vrije verkeer van werknemers worden afgeleid, aangezien het Hof voor recht heeft verklaard dat de verplichting om de documenten waaruit vrijstelling van de registratieplicht blijkt, voortdurend bij zich te hebben, [OMISSIS] een inbreuk vormt op artikel 45 VWEU.

Per slot van rekening is het beginsel van het vrije verkeer van werknemers, als voorwerp van de bovenbedoelde prejudiciële vragen aan het Hof, een specifieke toepassing van het algemene beginsel van het vrije verkeer van personen binnen de Europese Unie overeenkomstig de artikelen 20 en 21 VWEU, zodat het antwoord op die vragen eveneens in het onderhavige geval moet gelden.

Subsidiair en op grond van de bijkomende beperking van het vrije kapitaalverkeer, als andere fundamentele vrijheid van de Europese Unie, eist verzoeker dat in de onderhavige procedure een soortgelijke prejudiciële vraag wordt voorgelegd aan het Hof.

Het Waals Gewest benadrukt dat de controle op 6 juli 2017 is verricht en dat het voertuig pas op 30 juni 2017 in Duitsland was geregistreerd. Verder bevond de

vereiste verklaring zich op het tijdstip van de controle niet aan boord van het voertuig, zodat de aan de orde zijnde belastingen volgens de rechtspraak van het hof van beroep Luik moeten worden toegepast. **[Or. 7]**

In het onderhavige geval lijkt de aan verzoeker verstrekte toestemming tot gebruik ook niet geloofwaardig, aangezien het dubieus voorkomt om een voertuig uit Düsseldorf te laten rijden, in plaats van 20 kilometer met de bus te rijden. Het voertuig is eigenlijk nooit gebruikt in Duitsland. De uitzonderingsregeling is derhalve niet van toepassing. Dat is het verschil in het onderhavige geval.

De rechtspraak in beschikking C-315/19 geldt alleen in het geval van artikel 45 VWEU en kan niet worden toegepast op een particulier. Een particulier is derhalve verplicht de verklaring betreffende het gebruik aan boord van het voertuig te hebben. Ten slotte moet een dergelijke verklaring altijd in het voertuig aanwezig zijn, aangezien zij slechts een maand geldig is. In het geval van een bedrijfsvoertuig kan een dergelijke verklaring achteraf worden overgelegd. Voor een particulier is dat echter niet mogelijk, anders zou de datum van de verklaring altijd weer kunnen worden gepostdateerd.

Derhalve is het overbodig om een prejudiciële vraag voor te leggen.

De verwijzende rechter stelt vast dat de **principiële vraag** rijst of de verplichting om in een voor privédoeleinden geleend voertuig voortdurend documenten mee te nemen teneinde te voldoen aan de voorwaarden voor belastingvrijstelling een inbreuk vormt op de artikelen 20, 21, 63 en 64 VWEU doordat zij mogelijk anderszins discriminerend of onevenredig is.

Het aan de orde zijnde artikel 3, § 2, 6°, van het koninklijk besluit van 20 juli 2001 betreffende de inschrijving van voertuigen (beschikbaar op www.fisconetplus.be en www.just.fgov.be) bepaalt in de huidige versie ervan, die reeds van kracht was op het tijdstip van de aan de orde zijnde belastingheffing, het volgende [...]:

„§ 2. In de hierna vernoemde gevallen echter is de inschrijving in België van voertuigen die in het buitenland zijn ingeschreven en in het verkeer worden gebracht door de personen bedoeld in § 1 niet verplicht voor:

[...]

6° het voertuig dat ten kosteloze titel ter beschikking wordt gesteld van een natuurlijke persoon bedoeld in § 1 gedurende een periode van ten hoogste één maand; een door de buitenlandse titularis opgesteld document dient zich aan boord van het voertuig te bevinden, waaruit blijkt dat laatstgenoemde toestemming verleent om het voertuig te gebruiken voor een bepaalde periode, met vermelding van de einddatum;”

Dit koninklijk besluit had volgens het verslag aan de Koning (2001) destijds tot doel het groeiende gebruik van bedrijfsvoertuigen uit het buitenland te

reglementeren en andere gevallen waarin buitenlandse kentekens in België worden gebruikt om Belgische belasting te omzeilen, te bestraffen.

Artikel 20, lid 2, onder a), VWEU bepaalt dat de burgers van de Unie de rechten genieten en de plichten hebben die bij de Verdragen zijn bepaald. Zij hebben, onder andere, het recht zich vrij op het grondgebied van de lidstaten te verplaatsen en er vrij te verblijven. **[Or. 8]**

Het vrije verkeer van personen krachtens de artikelen 20 en 21 VWEU houdt in dat alle burgers van de Unie, in aanvulling op de vier fundamentele vrijheden van de Unie, zich daarbinnen mogen verplaatsen. Dat omvat onder andere het vrije verkeer van werknemers krachtens artikel 45 VWEU en de vrijheid van vestiging krachtens artikel 49 VWEU.

In beschikking C-315/19 heeft het Hof aangaande de verplichting om altijd documenten aan boord van het voertuig te hebben, in het kader van de toepassing van artikel 45 VWEU het volgende voor recht verklaard:

„33 [...] Dienaangaande zij eraan herinnerd dat met name met betrekking tot het doel van de strijd tegen fiscale fraude op het gebied van de registratiebelasting en de motorvoertuigenbelasting en de doeltreffendheid van de verkeerscontroles, volgens de rechtspraak van het Hof een bepaling die overeenkomt met de in het hoofdgeding aan de orde zijnde en volgens welke – zoals in het onderhavige geval – het betrokkene niet was toegestaan de documenten waaruit blijkt dat hij voldoet aan de voorwaarden voor vrijstelling van de registratieverplichting voor voertuigen, kort na de controle alsnog over te leggen, en waarbij hem bijgevolg elke mogelijkheid werd ontnomen de onrechtmatige situatie te herstellen, niet in verhouding staat tot deze doelen (zie in deze zin beschikking van 10 oktober 2013, Kovács, C-5/13, niet gepubliceerd, EU:C:2013:705, punten 33-38, en arrest van 29 oktober 2015, Nagy, C-583/14, EU:C:2015:737, punten 32-34).

34 Overigens blijkt met betrekking tot het streven om misbruik te voorkomen uit de rechtspraak weliswaar dat de justitiabelen zich niet met het oog op misbruik of bedrog op het Unierecht kunnen beroepen, maar dat een algemeen vermoeden van misbruik niet erop kan worden gebaseerd dat een in België wonende werknemer in deze lidstaat een bedrijfsvoertuig gebruikt dat hem ter beschikking is gesteld door een in een andere lidstaat gevestigde onderneming, waarbij hij in dienst is (zie in deze zin arrest van 15 december 2005, Nadin en Nadin-Lux, C-151/04 en C-152/04, EU:C:2005:775, punten 45 en 46).

35 Evenmin kan in het onderhavige geval de verkeersveiligheid worden aangevoerd, aangezien het betrokken voertuig in een andere lidstaat is geregistreerd en derhalve een technische controle heeft ondergaan, waarvan het resultaat moet worden erkend door de andere lidstaten (zie in deze zin arresten van 15 december 2005, Nadin en Nadin-Lux, C-151/04 en

C-152/04, EU:C:2005:775, punt 50, en 24 januari 2019, RDW e.a., C-326/17, EU:C:2019:59, punt 67).

36 Gelet op het voorgaande dient op de prejudiciële vragen te worden geantwoord dat artikel 45 VWEU aldus moet worden uitgelegd dat het in de weg staat aan een regeling van een lidstaat volgens welke een aldaar woonachtige werknemer zich slechts kan beroepen op een uitzondering van de verplichting om in deze lidstaat een bedrijfsvoertuig te registreren dat hem ter beschikking is gesteld door een in een andere lidstaat gevestigde werkgever en dat aldaar is geregistreerd, wanneer hij de documenten die bewijzen dat is voldaan aan de voorwaarden voor deze uitzondering altijd in het voertuig bij zich heeft.”

In het onderhavige geval rijst thans een soortgelijke vraag in het kader van het privégebruik van een in het buitenland geregistreerd voertuig, waarbij het Waals Gewest van mening is dat de bovengenoemde rechtspraak in het onderhavige geval niet toepasselijk is.

Het heffen van de betwiste belasting op grond van het genoemde proces-verbaal zou in dat verband echter **discriminerend** kunnen zijn, doordat betaling van de omstreden belasting volgens het betwiste proces-verbaal van vaststelling en invordering werd opgelegd omdat verzoeker een in een andere lidstaat dan de lidstaat van controle geregistreerd voertuig voor een beperkte periode heeft geleend en gebruikt, zonder dat op het tijdstip van de controle de vereiste documenten aan boord van het voertuig waren, terwijl personen die een in België geregistreerd voertuig lenen en gebruiken, noch aan een dergelijke verplichting, noch aan een dergelijke heffing zijn onderworpen. **[Or. 9]**

Verder komt het de verwijzende rechter voor dat het heffen van de totale belasting samen met de boete en het feit dat de achteraf overgelegde documenten niet in aanmerking zijn genomen, **niet in verhouding** staan tot het doel te verkrijgen dat de belastingplichtigen belasting betalen. Deze onevenredigheid zou eveneens een beperking van de uitoefening van de fundamentele vrijheden van de Europese Unie kunnen vormen voor particulieren die gedurende een beperkte periode voor privédoeleinden een voertuig lenen en gebruiken dat is geregistreerd in een andere lidstaat dan de lidstaat waar de controle heeft plaatsgevonden.

Volgens de rechtspraak van het Hof kunnen de fiscale aspecten en met name het risico van een derving van belastinginkomsten niet dienen als rechtvaardiging voor een beperking van de fundamentele vrijheden van het Unierecht (arresten van 7 september 2004, Manninen, C-319/02, ECLI:EU:C:2004:484, en 15 september 2005, Commissie/Denemarken, C-464/02, ECLI:EU:C:2005:546).

Bovendien moet elke geringe beperking van de fundamentele vrijheden van het Unierecht worden veroordeeld.

Bijgevolg is de verwijzende rechter van oordeel dat hij geen verdere beslissingen ten gronde kan nemen of vonnis kan wijzen zonder het antwoord van het Hof op de volgende prejudiciële vragen.

[OMISSIS] [prejudiciële vragen, zie hieronder]

2.2. Overige argumenten van partijen en proceskosten

[OMISSIS] [Or. 10]

Beslissing

[OMISSIS]

Alvorens verder **ten gronde** te beslissen in de onderhavige zaak verzoekt de verwijzende rechter het Hof om een **prejudiciële beslissing** krachtens artikel 267 VWEU **over de volgende vragen**:

1. *Is een nationale regeling zoals die door de autoriteiten wordt toegepast, waarbij het gebruik zonder nieuwe registratieplicht van een buitenlands voertuig dat aan een in België woonachtige burger door een in een andere lidstaat woonachtige burger sporadisch en voor een korte tijd ter beschikking wordt gesteld, afhankelijk wordt gesteld van de voorwaarde dat de in België woonachtige burger de verklaring inzake toestemming voor privégebruik in het voertuig bij zich heeft, dat wil zeggen een verklaring in de zin van artikel 3, § 2, 6°, van het K.B. van 20 juli 2001 betreffende de inschrijving van voertuigen, in strijd met de desbetreffende Europese voorschriften en met name met enerzijds de artikelen 20 en 21 VWEU betreffende het vrije verkeer van personen en het kapitaalverkeer, **en/of** anderzijds de artikelen 63 en 64 VWEU betreffende het vrije kapitaalverkeer, als twee van de vier fundamentele vrijheden van de Europese Unie?*
2. *Is een nationale regeling zoals hierboven beschreven en door het Waals Gewest omgezet, om redenen van openbare veiligheid of andere beschermende maatregelen gerechtvaardigd en is de naleving van de nationale regeling – die aldus wordt uitgelegd dat zij dwingend voorschrijft dat de bestuurder een door de buitenlandse eigenaar van het voertuig opgesteld document bij zich heeft, waarin toestemming wordt gegeven om het voertuig tijdelijk, namelijk voor de opgegeven periode, te gebruiken, zonder dat het mogelijk is om dat document achteraf alsnog over te leggen – noodzakelijk om het nagestreefde doel te bereiken of zou dat doel ook op een andere wijze en met minder strikte en formalistische middelen kunnen worden bereikt?*

[OMISSIS] [verdere procedure, handtekeningen] [OMISSIS]